

POEMA 1

Preludi

Aquests versos, com
una partitura, no són més
que un conjunt de signes per a
desxifrar. El lector del poema
és un executant.

Però,
avui, deixo estar
el meu esperit en el
seu estat natural. No
vull que l'agitin pensaments
ni idees.

El saltamartí, 1963

POEMA 2

Sóc a casa meva

La casa és al carrer de Balmes
El carrer de Balmes és a Sant Gervasi
Sant Gervasi és a Barcelona
Barcelona és al Principat
El Principat és als Països Catalans
Els Països Catalans són a Europa
Europa és una de les cinc parts del món
El món és un astre
i l'astre ens transporta sense treva

espais enllà.

Cau de poemes, 1960

POEMA 3

Festa

Avui només escric deliri

I després la paraula amant,

Perquè aquest vers rimi amb brillant,

I el primer amb l'adjectiu assiri.

Ara aquí poso serenata;

Tal és el vers; avui només

Escric la paraula conjurés,

I acabarà l'estrofa plata.

Començo amb el teu nom Victòria

I no continuo, que avui

Només escric els pronoms tu

i Jo. Posa un mot que et plagui en òria.

Amor, avui només t'escric

Per tal que escric rimi amb pessic.

Dotze sonets a Victòria, 1957

POEMA 4

Saltamartí

Ninot

que porta un

pes a la base i que,

desviat de la seva posició

vertical, es torna a posar

dret.

El poble.

A Lluís Solà

El saltamartí, 1963

POEMA 5

Entreacte

Els mots corren a canviar-se

de vestit. Baixen els telons, i les bambolines

vénen de nou damunt els bastidors.

Els subjectes, els verbs i els adverbis,

ja vestits d'altra manera, tornen

a escena. Resta un grup

d'adjectius mirant pel

forat del teló.

El poema següent ara començarà.

Homenatge a Pompeu Fabra

Els ulls i les orelles del poeta, 1961

POEMA 6

Subratlla nocturn

Eh? El portal.

Su! Fff! La resta.

Uu! Grss! És alt,

alt. Ocell. Festa.

Què dius? El mal.

El pecat. Llesta.

El fúmeral

ombrós. Agresta

Ah ja! Cobrir.

Oh! Amor! Una.

Un remolí.

Urk. Mrkrnu. Lluna.

Trsc. El camí.

Fut! Uuuuu! Ru runa.

Malviatge!, 1954

POEMA 7

Espanya 1960

La estructura interna de la
Hermandad de Campeadores
Hispánicos se caracteriza
por una Autoridad inflexible
en los principios y suave
en los procedimientos, una
Jerarquía armónica
en lo esencial y autónoma
en lo secundario, y una
Fraternidad cristiana
en todo...
Sí, sí,
però jo crec que l'únic

pedestal són les
sabates.

Cau de poemes, 1960

POEMA 8

Fi del cicle

Les fulles caigudes obstrueixen el camí.

Imagino de ser el que no sóc.

Aquí m'estic ben quiet.

Procuero de no moure'm

i d'ocupar el mínim d'espai.

Talment com si ja no hi fos.

El silenci és l'original,

les paraules són la còpia.

Passat festes, 1993-1995